नितान्तं कृतकृत्यस्य गुणवृद्धिविधायिनः ।
श्रीजयापीडदेवस्य पाणिनेश्च किमन्तरं ॥ ६३४ ॥
भाष्यव्याख्यानाणे श्लोकैर्वैलक्षण्यकृतैः कृतः ।
सोऽयं तस्य विपर्यासो बुधैरिव विवर्तितः ॥ ६३५ ॥
कृतविप्रोपसर्गस्य भूतनिष्ठाविधायिनः ।
श्रीजयापीडदेवस्य पाणिनेश्च किमन्तरं ॥ ६३६ ॥
तूलमूलापहर्ता च चन्द्रभागातटे स्थितः ।
विप्राणां शतमेकोनमशृणोत् तज्जले मृतं ॥ ६३७ ॥
ततोऽग्रहारहरणादेव प्रविरतोऽभवत् ।
वास्तव्यानां कृतां भूमिं न तु निःशेषतो जहौ ॥ ६३८ ॥
अथ विज्ञप्तिसमये तूलमूलौकसो द्विजाः ।
चुक्रुशुर्जातु तस्याग्रे प्रतीहारकराहताः ॥ ६३९ ॥
मनुमान्धातृरामाद्या बभूवुः प्रवरा नृपाः ।
अन्वभावि तदग्रेऽपि ब्राह्मणैर्न विमानना ॥ ६४० ॥
सेन्द्रं स्वर्गं सशैलां क्ष्मां सनागेन्द्रं रसातलं ।
निर्दग्धुं हि क्षणेनैव विप्राः शक्ताः प्रकोपिताः ॥ ६४१ ॥
तदाकर्ण्यास्तसामन्तत्यक्तपृष्ठः क्षमापतिः ।
उल्लासितैकभ्रूलेखो दर्पाद्वचनमब्रवीत् ॥ ६४२ ॥
भिक्षाकणभुजां कोऽयं शठानां वो मदज्वरः ।